

[Socialministeren]

altså holde igen, og nu skal vi jo også osv., og skattetrykket må ikke stige. Og kommunerne siger jo det samme.

Jeg kan ikke få det her til at hænge sammen, og jeg beder Socialdemokratiet om at komme med et bud. Hvor er det, man vil være hjælpssom? Hvor er det så, vi skal ud og finde de her penge? Det kan ikke være for meget forlangt af så stort et parti, når vi beder om at få noget hjælp til den anden side af sagen, den ubehagelige side af sagen. Det er ikke svært at skrive dette forslag. Det er ikke svært at fremsætte det. Men det er svært at anvise, hvordan man skal få råd til det, hvad det er for andre områder, der skal holde for. Og det beder jeg altså om at Socialdemokratiet på baggrund af de udtalelser, man selv har fremsat inden for de sidste par døgn, indtager en holdning til.

Så vil jeg til sidst nævne – hvad der ikke kan være nogen nyhed – at regeringen endnu ikke har taget endelig stilling til de mange forslag og bemærkninger i den rapport, der lige er kommet fra Udvalget om Børns Dagligdag, men at udvalgets rapport vil indgå i de overvejelser, vi er i gang med med henblik på en samlet handlingsplan på børneområdet, som alle ved bliver lagt frem i løbet af foråret, og det vil sige i løbet af en måneds tid.

Men vi må afvise det socialdemokratiske forslag.

Jytte Andersen (S):

Der er såmænd en meget god sammenhæng imellem det, forskellige socialdemokratiske folketingsmedlemmer har givet udtryk for både i disse dage og tidligere, nemlig den sammenhæng, at vi synes, det er utrolig vigtigt med en socialpolitisk fordelingspolitik. Det handler dybest set om, at der er nogle grupper i dette samfund, der har brug for en hjælpende hånd for at få nogle bedre økonomiske vilkår, og den gruppe hører mange børnefamilier til. I det lys skal det forslag ses.

Jeg skal også lige sige, at det går meget smukt i tråd med, at vi i forbindelse med finanslovforhandlingerne stillede krav om indgreb over for spekulationsgevinster. Hvis regeringen havde villet være med til det, havde der også været mere at gøre godt med til børnefamilierne.

Dette forslag skal ses som en håndsrækning til forældre, og det skal ses som et udtryk for, at vi godt nok respekterer det kommunale selvsty-

re, men ulighederne er gået for vidt, hvad der ganske enkelt kan ses af, at en familie i Skævinge Kommune skal betale 3.979 kr. for en vuggestue-, fritidshjems- og børnehaveplads og en familie i Hvidovre kun skal betale 1.988 kr. Derfor kommer vi med dette forslag, hvor de fire elementer eller i hvert fald de tre elementer supplerer hinanden: for det første den obligatoriske søskendemoderation, forældreandelen af driftsudgifterne over en 4-årig periode skal for det andet sættes ned fra 35 pct. til 25 pct. og for det tredje en forbedring af fripladsgrænserne i forhold til loftets højde og i forhold til en regulering af bunden for fripladsgrænserne.

Vi har med de tre punkter, som vi understreger i forslaget og dets bemærkninger at der er en indre sammenhæng i, prøvet at lægge op til nogle generelle ændringer i niveauet for betaling for daginstitution. Vi har også gjort det på den måde, at vi har lagt vægt på, at man tager toppen af daginstitutionstaksterne, og at det primært bliver den enlige forsørger, familien på lavtlønsområdet, der bliver tilgodeset med dette forslag. Og for det tredje har det været vigtigt for os at tilrettelægge en struktur, så det kan betale sig for den enlige forsørger at gå fra bistandshjælp til arbejdsliv.

Nu lyser min lampe her. Jeg vil godt bede socialministeren og ordførerne, om at se på den fremragende beregning fra Børn og Unge, nr. 6, den 11. februar 1988, hvor man peger på, hvor vanskeligt det kan være, hvis man indfører en ændring på dette område, hvor en fripladsregulering står alene. Det vil ganske enkelt betyde, at en familie på lavtlønsområdet med to børn, hvis de tjener 1.000 kr. mere, får 27 kr. mindre ud af de 1.000 kr., hvis man lader en forbedring af fripladsordningen stå alene. Vi er jo nogenlunde enige om, at vi skal prøve at undgå samspilsproblemer og løse de samspilsproblemer, der er for ældregruppen. Vi skal altså passe på, at vi ikke kommer til at lave nogle løsninger, som giver nye samspilsproblemer for børnefamilierne, ganske enkelt fordi boligsikringen også har en aftrappingsgrænse.

I samme artikel i Børn og Unge nr. 6 præciseres det også, hvad vores forslag vil betyde for en familie i Karlebo Kommune. I Karlebo Kommune vil den enlige forsørger på lavtlønsområdet få reduceret sin andel af taksterne fra 80 pct. til 62 pct. Hun vil med andre ord få en daginstitutionstakst, som falder fra 2.102 kr. til